Oświadczenie złożone
przez senator Jolantę Piotrowską
na 52. posiedzeniu Senatu
w dniu 19 lutego 2026 r.

Oświadczenie skierowane do ministra rolnictwa i rozwoju wsi Stefana Krajewskiego

Szanowny Panie Ministrze!

Jako członkini Parlamentarnego Zespołu ds. Ochrony Praw Zwierząt oraz senatorka z województwa warmińsko-mazurskiego bardzo dziękuję za dotychczasowe działania podjęte na rzecz ochrony zwierząt w Polsce.

Każdego dnia za pośrednictwem mediów, internetu czy jako indywidualne pojawiają się sygnały od mieszkańców o różnych nieprawidłowościach, lukach w przepisach albo o braku kompleksowego systemu ochrony zwierząt, jak również uwagi co do funkcjonowania schronisk, hodowli psów, dotyczące bezdomności psów i kotów czy niewłaściwego traktowania zwierząt przez właścicieli.

W moim oświadczeniu chciałabym skoncentrować się głównie na zapisach rozporządzenia ministra rolnictwa i rozwoju wsi z dnia 7 lutego 2026 r. w sprawie minimalnych warunków utrzymywania psów i kotów w schronisku dla zwierząt, zapisach, co do których otrzymuję uwagi od strony społecznej. Pragnę nadmienić, że częściowo był to też temat ostatniego posiedzenia zespołu parlamentarnego, jednak uwagi strony społecznej dotyczyły głównie zapisów poprzedniego rozporządzenia, z 2022 r., które w pewnym zakresie pokrywają się z zapisami obecnie obowiązującego. Dobrze, że w aktualnym rozporządzeniu mocniej podkreślone są warunki co do wymaganej dokumentacji prowadzonej przez schroniska, kwestia obowiązkowego znakowania zwierząt, opisu stanu zdrowia, ewidencji spacerów itd., a nie tylko wymogi weterynaryjne i techniczne, które też zresztą ulegają znaczącej poprawie.

Jednak dochodzące do mnie sygnały dotyczą w szczególności zapisów załącznika o minimalnych warunkach utrzymywania psów i kotów w pomieszczeniach, o których mowa w §4 ust. 1 pkt 1 lit. b–g rozporządzenia. Uwagi te dotyczą zbyt małych powierzchni na jednego psa, a w szczególności minimalnej wysokości pomieszczenia, wynoszącej 1,7 m, bez względu na wielkość psa, podczas gdy w przypadku kotów minimalną wysokość określa się na poziomie 2 m. Kolejne uwagi dotyczą zapewnienia wyprowadzania psów nie rzadziej niż 2 razy w tygodniu, przy czym wymagania tego nie można stosować w odniesieniu do psów lękliwych i agresywnych, co zdaniem strony społecznej pogorszy tylko stan zwierzęcia. W rozporządzeniu brakuje odniesienia do wolontariatu. Są określone wymagania co do kompetencji, wiedzy i wykształcenia pracowników, jednak nie określa się minimalnej liczby osób zatrudnionych do obsługi zwierząt, często setek zwierząt.

W związku z tymi wątpliwościami zwracam się z uprzejmą prośbą o odpowiedź na następujące pytania.

1. Czy uwagi zgłaszane przez stronę społeczną mają szansę na realizację, czy analizowane są na bieżąco zapisy rozporządzenia?
2. Czy możliwe jest wprowadzenie zapisu o obowiązkowym wolontariacie w schroniskach?
3. Czy możliwy jest zapis o obowiązkowym prowadzeniu akcji proadopcyjnych?
4. Czy przewidywane są, np. w porozumieniu z korporacjami samorządowymi, szkolenia dla samorządów w zakresie minimalnych warunków utrzymywania psów i kotów?
5. Czy hodowle psów są objęte restrykcjami i kontrolami, tak jak schroniska?

Dodatkowo będę wdzięczna za odpowiedź na pytanie, które często pojawia się na konferencjach, spotkaniach i posiedzeniach dotyczących zwierząt. Czy w kontekście podnoszonych ostatnio problemów związanych z bezdomnością psów i kotów w Polsce kompetencje pełnomocnika do spraw dobrostanu zwierząt, zdaniem pana ministra, są wystarczające, czy też potrzebny byłby rzecznik praw zwierząt?

Jolanta Piotrowska